

[Chr. Nielsen.]

til den prisudvikling, der havde fundet sted, og det er derfor naturligt, at jeg i dag understreger, at det, der i dag foreslås ydet alders- og invaliderentemodtagerne, aldeles ikke har nogen forbindelse med virkeligheden.

Vi finder det aldeles forkert, at man klassificerer befolkningen her i landet. Man har gjort det ved at skille pensionister og tjenestemænd og fortsætter nu ad denne vej ved at oprette en tredje kategori, når man skal betale sig fra dyrtiden, nemlig alders- og invaliderentemodtagerne. Jeg finder, at det er en hårdhændet klassificering, der her finder sted. Til nød kunne man forstå, at man, hvis der skulle være tale om klassificering, tog hensyn til dem, der i forvejen havde en del at stå imod med, men det stik modsatte er jo tilfældet, når der er tale om rentemodtagerne. De er de dårligst stillede, vi har her i landet. De beløb, de får til at opretholde livet for, udgør for tiden for enlige i landkommuner 109 kr. om måneden, i købstæder 128 kr. og i København 146 kr. For ægtepar er de tilsvarende beløb 162 kr., 192 kr. og 219 kr. Jeg synes, disse tal i sig selv må tale så stærkt til enhver, der er med til at øve indflydelse på rentemodtagernes kår, at man må kunne forstå, at det er rigtigt, som det gang på gang er fastslået, at alders- og invaliderentemodtagerne fører en kummerlig tilværelse her i landet. Jeg har ved tidligere lejligheder, når vi har behandlet rentemodtagernes kår, pointeret, at vi ikke kan være bekendt at lade disse mennesker føre en sådan tilværelse. Jeg understreger det påny i dag og kunne egentlig have lyst til at tilføje, at det ville være værdifuldt, om hvert enkelt medlem af dette høje ting ville tænke nærmere over de tal, jeg her har nævnt, prøve at overføre det til sin egen person og gennemtænke, hvorledes det ville være at skulle leve for mindre end 4 kr. om dagen. Jeg er sikker på, at hvert eneste medlem af det høje ting ville korse sig og kategorisk afvise den tanke at skulle eksistere for mindre end 4 kr. om dagen. Nuvel, så ville det vel også være rigtigt, at vi gjorde os de samme tanker, når det drejer sig om de medmennesker, som man byder sådanne forhold. Den dyrtid, som blev gjort op til at udgøre 25 kr. om måneden for tjenestemændene, rammer også vore gamle og invaliderne. Derfor ville det være såre naturligt og det eneste rimelige, når vi vil yde dem en håndsækning, at vi da honorerede dem med det, dyrtiden betyder, nemlig mindst 25 kr. om måneden.

Socialministeren (Strøm): Jeg takker de ærede medlemmer, der har givet tilslutning til lovforslaget.

Det ærede medlem hr. Chr. Nielsen talte om, at tjenestemændene havde fået 25 kr. og pensionisterne det halve, men i anledning af disse betragtninger synes jeg, det er værd at minde om, at vi her på rigsdagen gennemførte ændringer for alders- og invaliderentemodtagere den 1. april, hvorved disse fik de forbedringer forud, som tjenestemændene fik nu. Jeg kan vist derfor med fuld føje sige, at det er tjenestemændene, der har været bagefter alders- og invaliderentemodtagerne, når det ærede medlem her vil drage en sammenligning med tjenestemændene.

Jeg kan i denne forbindelse gøre opmærksom på, at det, der blev vedtaget, betød for ægtepar i hovedstaden 26 kr. 50 øre og for enlige 16 kr. om måneden, i købstæderne for ægtepar 28 kr. 25 øre og for enlige 17 kr. 50 øre og på landet for ægtepar 23 kr. 50 øre og for enlige 15 kr. 50 øre plus en forhøjelse af brændsels- og beklædningstillægget samt dette, at kommunerne fik rådighedsbeløbet forhøjet fra 5 til 7½ pct. Altså den 1. april — ja, endogså før, fordi rigsdagen i februar måned gennemførte eengangstillægget for de gamle og invaliderne — gennemførte vi for alders- og invaliderentemodtagere det, som først blev vedtaget for tjenestemændenes vedkommende i oktober—november måned. Siden vi gennemførte disse forhøjelser, er der sket en prisstigning, som bevirker, at hvis vi havde haft 2 årlige pristalsreguleringer for alders- og invaliderentemodtagerne, ville de have fået et tillæg på 2 pct. til 1. oktober, og det er opretholdelsen af de forhøjelser, som rigsdagen i sidste rigsdagssamling vedtog, det foreliggende lovforslag går ud på, og som jeg beder det høje landsting om at vedtage.

Jeg takker altså de ærede ordførere, der har givet tilslutning til lovforslaget.

Chr. Nielsen: Jeg kender så udmærket godt de ændringer, den højtærede minister her fremhævede, men det afgørende for mig, når jeg skal tage stilling til spørgsmålet, er, at disse ændringer intet som helst forandrer på de tal, jeg nævnte. Jeg havde derfor hellere i stedet for det stærke — eller rettere tilsyneladende stærke — forsvar for de kår, hvorunder vi lader vore gamle og invaliderne leve i dag, hørt den højtærede minister forklare, hvordan hans syn er på, at et menneske skal eksistere for mindre end 4 kr. om dagen.